

Justitsministeren (Billow): Hermed har jeg den Ære at forelægge for det høje Ting Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol. Aarsagen til, at dette Lovforslag fremsættes, er den, at den nugældende Lov af 6. April 1906 i § 10 bestemmer, at Loven bliver at forelægge til Revision inden Udgangen af Aaret 1910. Naar dette Forslag ikke er fremkommet tidligere i denne Rigsdags-samling, er Grunden den, at det Forslag, der blev forelagt mig nogen Tid efter min Embedstiltrædelse, ønskede jeg nærmere at undersøge. Jeg ønskede at indhente forskellige Oplysninger, og efter at jeg havde faaet dem, tog jeg dem under Overvejelse, og det er disse Overvejelser, der ere resulterede i det Forslag, jeg i Dag har den Ære at forelægge. Det, der ved dette Forslag er Hovedpunktet, og som ogsaa har været Hovedpunktet i de tidligere Forhandlinger, navnlig i Rigsdagssamlingen 1899—1900 og 1900—01, er Spørgsmaalet, om Kødkontrollen skulde indføres som en Statskontrol, med andre Ord, om man ved Lov skulde paabyde, at alt Kød, der blev solgt i slagtet Tilstand, i Forvejen skulde være underkastet en Undersøgelse. Som det er ærede Medlemmer bekendt, blev dette Princip ikke gennemført ved Loven af 1906, men man blev ved denne Lov staaende ved den Tilstand, man havde, nemlig den, at enhver Kommune kunde indenfor sine Grænser paabyde, at det Kød, der blev slagtet og solgt i paagældende Kommune, i Forvejen skal være underkastet en Kontrol. Det, som Loven af 1906 gjorde, var da dette, at den gav nærmere Regler om denne Kontrol, og navnlig bestemte den, at Kød, der var undersøgt i en Kommune og der fundet at maatte henregnes til første Klasses Kød, uden anden Undersøgelse kunde indføres i andre Kommuner.

Det, der altsaa bliver Hovedspørgsmaalet, naar denne Lov bliver forelagt til Revision i Rigsdagen, er, om man skulde bryde med det i Loven af 1906 givne Princip, altsaa skulde gaa til at indføre tvungen Kontrol. Dette har jeg ikke turdet foreslaa Rigsdagen. Ganske vist indser jeg jo nok de store Fordele, der kunde være ved, om man gav en ubetinget Regel om, at Kød, der skulde sælges, altid og ubetinget skulde være undersøgt i Forvejen. Men Betænk-lighederne ved et saadant Forslag have for mig været større end de Fordele, der kunde opnaas. Det, der er Hovedgrunden til den gældende Lovs Bestemmelser, er jo nemlig, at vi dér ere inde paa et Omraade, hvor Kommunerne hidtil selv have kunnet træffe Bestemmelsen, og det, der skulde ske, vilde

altsaa være at bryde med Kommunernes Selvbestemmelsesret paa et Omraade, der altid har været undergivet deres Selvbestemmelsesret. Nu er det jo saaledes, at enhver Kommune ved sine Sundhedsvedtægter kan paabyde, at alt Kød, inden det sælges, skal være underkastet en Kontrol, og der kan altsaa ad den Vej skabes en Kontrol over hele Landet overfor alt Kød, som sælges, og denne Kontrol vilde da være skabt ad den bedste og rigtigste Vej, nemlig ad Frivillighedens, idet hver Kommune bestemmer, hvilke Regler der skal gælde indenfor dens Omraade, og derefter træde Lovens Bestemmelser supplerende til og sige: Den Kontrol, der har fundet Sted i en Kommune, skal respekteres i de øvrige Kommuner, naar Kødet er henregnet til første Klasse. Hensynet til Kommunernes Selvbestemmelsesret paa dette Omraade har altsaa været det væsentligste Moment for mig til at blive staaende ved, hvad der gælder i den allerede bestaaende Lov.

Dertil kommer ogsaa, at Loven af 27. Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød jo har visse Strafbestemmelser, der ville forhindre, at Kød fra selvdøde Kreaturer eller Kød fra Kreaturer, der have vist sig syge, eller som efter Slagtingen udvise betydeligt sygelige Tilstande, sælges, og at Folk, der sælge det, kunne drages til Ansvar. De værste Misbrug ville altsaa kunne rammes efter Loven af 27. Maj 1908. Dertil kommer yderligere den Omstændighed, at skrider man til en obligatorisk Kødundersøgelse, hvilket jo i Virkeligheden er et bedre Udtryk end Statskontrol, maatte der selvfølgelig paabyrdes Befolkningen adskillige Udgifter. Kødet vilde derved blive fordyret, eller man maatte gaa til, at Staten eller Kommunen betalte Kontrollen. Men til saadanne Skridt opfordre de finansielle Forhold for Øjeblikket just ikke — da havde Tidspunktet været bedre i 1906.

Hvad i øvrigt de specielle Bestemmelser i mit Forslag angaar, kan jeg i alt væsentligt indskrænke mig til at henvise til Motiverne, og dette gælder saavel de positive Forandringer, der ere foretagne ved Loven, som de mere negative, nemlig de Spørgsmaal, der nu kunne rejses ved en saadan Revision, og de Forandringer, man eventuelt kan skride til. Alt dette findes omdelt i Motiverne til Lovforslaget, og ligeledes findes deri Ministeriets Stilling dertil antydet. Det er derfor kun ganske faa Bemærkninger, jeg behøver at knytte til det foreliggende Forslag.

Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa, at den Bestemmelse, der findes